

Udvalget har kun været uheldigt i at vælge et for langt Naremaal med Hensyn til naar det skulde flyttes. Jeg skal tillade mig at conferere derom med de øvrige Medlemmer af Udvalget, og sandsynligviis vil man let blive enig om at tage en anden Bestemmelse for Grundsen. Men Udvalget er bekjendt med, at det vil være forbundet med store Beføstninger at flytte det, og deraf have vi, som tidligere yttret, taget Anledning til ikke at være for hurtig i at foreslaae Bestemmelser derom. Naar den sidste ærede Taler yttrede sig med Hensyn til en Forandring, som muligen maatte fremkomme i Udkastets § 2, dersom Ordene: „i Drift værende“ udgaae, da maa jeg dertil bemærke, at den Mislighed, som man kunde tænke sig vilde opstaae, bliver rettet derved, at det Anlæg, som senere er blevet bevilget, maa betragtes som et nyt Anlæg, med Hensyn til hvilket der skal gives et Samtykke angaaende Stedet, hvor det kan tillades, at det bliver drevet.

Syholm: Jeg veed ikke, om jeg maa tillade mig blot at tilføie den Bemærkning, at jeg finder ikke, at Spørgsmaalet bliver løst paa den Maade ved Bestemmelsen i § 1; thi jeg tror, at efter § 1 vilde en Bedrift af den i denne Paragraph omhandlede Natur slet ikke herefter kunne anlægges i selve Byen, hvorimod en saadan Begunstigelse dog er tiltænkt de Personer, som forinden Lovens Emanation have erhvervet Bevilling til Anlægget, men endnu ikke have faaet deres Bedrift i Gang.

Justitsministeren: Jeg har allerede ved den 1ste Behandling gjort opmærksom paa, hvorfor de Ord „i Drift værende“ ere optagne i Paragraphen, og jeg kan i saa Henseende henvise dertil. Den Betænkelse, som er yttret af den ærede Taler, som sidst satte sig, tror jeg ikke at være tilstrækkeligt begrundet; thi dersom en Person har Ret til at drive en af de Næringsveie heri Byen, hvorom der er Tale i § 1 og 2, men ikke har sit Anlæg i Drift, da vil han jo netop, naar disse Ord gaae ud, blive besøiet til nu at anlægge og begynde sit Næringsbrug, da Paragraphen begynder saaledes, at Undtagelse finder Sted med Hensyn til de Personer, som allerede ved denne Lovs Udgivelse have erhvervet Berettigelse til at udøve et saadant Næringsbrug. Altsaa,

naar der er en Person, som har Berettigelse, saa kan han, naar de nævnte Ord udgaae, anlægge et saadant Næringsbrug, uagtet det er et aldeles nyt, han nu vil etablere. Hvad den grønlandske Handels Frankogeri angaaer, da har jeg herom tilskrevet Indenrigsministeriet, under hvilket det forterer, og Sagen er der under Forhandling. Indenrigsministeren har bedet mig bemærke, at han forbeholder sig at yttre sig til 3die Behandling og da eventualiter at fremkomme med et Endringsforslag i saa Henseende. Der har været Spørgsmaal om, hvorvidt man burde beholde Udkastets Udtryk „Sundhedspolitiet“ eller istedetfor sætte „Politievrigheden“. Det er vistnok, at man ikke kan retfærdiggjøre Udtrykket „Sundhedspolitiet“ derved, at der i Fremtiden muligen kunde blive indrettet Sundhedscommissioner, under hvilke disse Foranstaltninger vilde henføre, da Loven maa slutte sig til de gjældende Bestemmelser, og altsaa maa holde sig til de Autoriteter, der nu haves; men desuagtet skulde jeg formene, at det dog vilde være ret hensigtsmæssigt, at beholde Udtrykket „Sundhedspolitiet“ og ikke sætte „Politievrighed“ istedetfor. Jeg kan nemlig ikke ansee det for tvivlsomt, at, naar der staaer „Sundhedspolitiet“, er det Politimesteren og i Kjøbenhavn Politiedirecteuren, som Vedkommende maa henvende sig til, og som faaer den egentlig afgjørende Stemme ved at tillade Anlægget af de her nævnte Næringsveie paa et vist Sted. Men, naar der er sagt „Sundhedspolitiet“, saa har han i Loven selv en Henviisning til i saa Henseende at conferere med den lægekyndige Autoritet paa Stedet, og, dersom der imellem dem skulde opstaae en Meiningsforskjel, saa antager jeg, at det vilde være en meget hjærkommen Anledning til at indstille Sagen til Justitsministeriet, og jeg maa være fuldkommen enig i, hvad den høit ærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Visted) yttrede, at Sagen naturligviis, dersom der var Tvivl, navnlig imellem den vedkommende Næringsdrivende og Politievrigheden, da maatte kunne komme ind under en høiere Autoritets Afgjørelse. Dertil kommer endnu ogsaa, hvad den ærede Drdsfører har bemærket, at der er givet, og det gaaffe nyttig, en Lov, som er gaaet her igjennem Thins-